

UZASADNIENIE UCHWAŁY KOMISJI HABILITACYJNEJ

w sprawie wniosku o nadanie **Dr Marcie Ronowicz**
stopnia doktora habilitowanego nauk ścisłych
i przyrodniczych, w dyscyplinie nauk o Ziemi i środowisku

Przedmiotem oceny stanowiącej podstawę do sformułowania opinii Komisji habilitacyjnej w sprawie wniosku Dr Marty Ronowicz o nadanie jej stopnia doktora habilitowanego były materiały dotyczące postępowania habilitacyjnego Dr Marty Ronowicz: autoreferat, publikacje wchodzące w skład osiągnięcia naukowego, wykaz prac naukowych opublikowanych przez Habilitantkę i inne materiały przedstawione przez Habilitantkę, jak również recenzje przygotowane przez Recenzentów powołanych w postępowaniu habilitacyjnym: Prof. dr hab. Jerzego Dzika, Dr hab. Barbarę Urban-Malingę, Dr hab. Urszulę Janas i Dr hab. Łukasza Kaczmarka. Komisja zgodnie stwierdziła, że dokumentacja wniosku nie budzi zastrzeżeń pod względem formalnym.

W opinii wszystkich członków Komisji Habilitantka wypełniła przesłanki warunkujące nadanie stopnia doktora habilitowanego zdefiniowane w pkt 1-3, ust. 1, art. 219 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. *Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce* (Dz. U. z 2021 r. poz. 478).

(1) Habilitantka uzyskała stopień doktora nauk o Ziemi, w dyscyplinie Oceanologia, nadany uchwałą Rady Naukowej Instytutu Oceanologii Polskiej Akademii Nauk w Sopocie w dniu 24.11.2010 r. na podstawie rozprawy doktorskiej pt. „Bioróżnorodność i ekologia stulbiopławów (Cnidaria, Hydrozoa) z wód Svalbardu”. Promotorem tej rozprawy doktorskiej była Prof. dr hab. Maria Włodarska-Kowalczyk.

(2) W ramach osiągnięcia pt. ***Bioróżnorodność, taksonomia i ekologia stulbiopławów (Hydrozoa, Cnidaria)***, o którym mowa w art. 219 ust. 1 pkt 2. Ustawy, Dr Marta Ronowicz przedstawiła sześć publikacji indeksowanych w bazach Journal Citation Reports (JCR) i Scopus:

1. **Ronowicz M.**, Boissin E., Postaire B., Bourmaud C.A.-F., Gravier-Bonnet N., Schuchert P. 2017. Modern alongside traditional taxonomy - integrative systematics of the genera *Gymnangium* Hincks, 1874 and *Taxella* Allman, 1874 (Hydrozoa, Aglaopheniidae). PLoS ONE 12(4), e0174244
2. **Ronowicz M.**, Włodarska-Kowalczyk M., Kukliński P. 2013. Depth and substrate related patterns of species richness and distribution of hydroids (Cnidaria, Hydrozoa) in Arctic coastal waters (Svalbard). *Marine Ecology – An Evolutionary Perspectives* 34, 165-176
3. **Ronowicz M.**, Włodarska-Kowalczyk M., Kukliński P. 2013. Hydroid epifaunal communities in Arctic coastal waters (Svalbard): effects of substrate characteristics. *Polar Biology* 36, 705-718
4. **Ronowicz M.**, Kukliński P., Włodarska-Kowalczyk M. 2018. Diversity of kelp holdfast-associated fauna in an Arctic fjord - inconsistent responses to glacial mineral sedimentation across different taxa. *Estuarine, Coastal & Shelf Science* 205, 100-109
5. **Ronowicz M.**, Kukliński P., Mapstone G.M. 2015. Trends in the diversity, distribution and life history strategy of Arctic Hydrozoa (Cnidaria). PLoS ONE 10(3), e0120204
6. **Ronowicz M.**, Pena Cantero A.L., Mercado Casares B., Kukliński P., Soto Ángel J.J. 2019. Assessing patterns of diversity, bathymetry and distribution at the poles using Hydrozoa (Cnidaria) as a model group. *Hydrobiologia* 833, 25–51

Przedstawione publikacje, stanowią spójny tematycznie i metodologicznie cykl publikacji i zdaniem Komisji wnoszą istotny wkład w badania dotyczące *taksonomii i ekologii stulbiopławów*. Wiodąca rola Habilitantki w przygotowaniu tych publikacji została oceniona jako niepodważalna. Opublikowane prace dokumentują systematyczny rozwój naukowy Habilitantki, poszerzający obszar badań i warsztat badawczy. Sumaryczny Impact Factor wspomnianych sześciu prac, wg dokumentacji złożonej przez Habilitantkę wraz z wnioskiem wynosi 16,7 a sumaryczna liczba punktów MNiSW 620. Zdaniem Komisji są to wskaźniki świadczące o wkładzie Habilitantki w rozwój reprezentowanej przez nią dziedziny naukowej.

(3) W informacjach dołączonych do Wniosku, Dr Marta Ronowicz wskazała, że jest współautorką, poza sześcioma wchodzącymi w skład osiągnięcia habilitacyjnego, dalszych 17 artykułów naukowych opublikowanych w czasopiśmie z bazy JCR. Sumaryczny Impact Factor prac Habilitantki, wg dokumentacji złożonej przez Habilitantkę wraz z wnioskiem wynosi 53,6, z czego 16,7 przypada na osiągnięcie habilitacyjne. Łącznie jej prace były cytowane 242 razy (bez autocytowań 209) według Web of Science. Indeks Hirscha Habilitantki wynosi 10 (według bazy Web of Science) a sumaryczna liczba punktów MNiSW wynosi 2120, z czego 620 przypada na osiągnięcie habilitacyjne.

Habilitantka jest współautorką 25 wystąpień na krajowych i międzynarodowych konferencjach naukowych. Uczestniczyła w realizacji dziewięciu projektów krajowych i zagranicznych oraz była kierownikiem pięciu grantów krajowych. Obecnie jest kierownikiem jednego projektu krajowego i wykonawcą w jednym międzynarodowym projekcie. Odbyła wiele wizyt naukowych min. w Muzeum Historii Naturalnej w Genewie, w Instytucie Zoologicznym Rosyjskiej Akademii Nauk w Sankt Petersburgu, na Uniwersytecie w Lecce i na Uniwersytecie La Reunion (St Denis), uczestniczyła w wielu rejsach badawczych. W 2021 r. brała udział w pracach Zespołu Ekspertów Panelu Narodowego Centrum Nauki, podczas których recenzowała projekty zgłaszane do konkursu Preludium. Recenzowała manuskrypty dla 11 uznanych czasopism naukowych, była promotorem pomocniczym jednego doktoratu, wypromowała jedną pracę magisterską a obecnie opiekuje się jednym doktorantem. Była recenzentką jednej rozprawy doktorskiej.

Opinia recenzentów

Podczas dyskusji recenzenci podtrzymali swoje stanowiska wyrażone w przedstawionych przez nich recenzjach.

Prof. dr hab. Jerzy Dzik stwierdził, że sześć publikacji stanowiących osiągnięcie habilitacyjne to tematycznie jednorodny i klarowny materiał. Wyjaśnił, że Kandydatka stopniowo wypełniała luki w wiedzy dotyczącej arktycznej fauny morskiej, głównie sępów i stopniowo rozszerzała badania na przeciwną stronę globu ziemskiego. Stwierdził, że choć dorobek naukowy doktor Marty Ronowicz nie doprowadził do przełomowych odkryć, jest jednak przykładem solidnych warsztatowo dokonań przy udziale współpracowników z wielu zagranicznych ośrodków badawczych. Prof. Dzik dodał, że osiągnięcie Habilitantki nie budzi żadnych kontrowersji, chociaż według niego pewne problemy były potraktowane powierzchownie i pochopnie wyciągnięto wnioski np. wniosek stanowiący, że fauna sępów arktycznych jest w całości skutkiem imigracji z innych rejonów po ustąpieniu zlodowacenia. Według Prof. Dzika, doniesienia literaturowe sugerują istnienie refugium, w których organizmy przeczekały niekorzystne warunki klimatyczne. Recenzent jednak przyznał, że te uwagi nie obniżają wartości dorobku Dr Ronowicz. Na podkreślenie zasługuje bardzo dobra współpraca międzynarodowa Habilitantki i dorobek w pełni zasługujący na habilitację.

We wniosku końcowym Prof. dr hab. Jerzy Dzik stwierdził, iż „pani Dr Marta Ronowicz jest wysokiej klasy specjalistką w zakresie badań związanych z taksonomią i ekologią sępów”. Przedłożony przez nią cykl publikacji w pełni odpowiada wymogom stawianym naukowym osiągnięciom habilitacyjnym”. Dobrze ocenił również „pozostały dorobek naukowy i działalność naukową Kandydatki”. Poparł wniosek Pani Dr Marty Ronowicz o nadanie Jej stopnia doktora habilitowanego w dyscyplinie nauki o Ziemi i środowisku.

Dr hab. Barbara Urban-Malinga powiedziała, że nie miała cienia wątpliwości co do wysokiej jakości osiągnięcia naukowego Habilitantki. Dodała, że w sześciu współautorskich pracach stanowiących osiągnięcie, Habilitantka jest zawsze pierwszą i dominującą autorką. Wyjaśniła, że opublikowane prace to merytoryczna kontynuacja tego, co Kandydatka robiła w ramach doktoratu. Dodatkowo Kandydatka wprowadziła nowe metody i nowe podejścia, np. doszły badania molekularne oraz rozszerzenie badań sępów o ich stadia rozwojowe. Recenzentka zauważyła, że jest to oryginalne osiągnięcie i znaczący wkład Habilitantki w rozwój dyscypliny. Zarówno liczba cytowań publikacji Kandydatki jest wysoka, jak i indeks Hirscha, poza tym Dr Ronowicz charakteryzuje się zmysłem innowacyjnym, czego dowodem są przyznane jej patenty. Prof. Malinga podkreśliła, że Kandydatka aktywnie zdobywała środki na finansowanie badań, była na licznych stażach zagranicznych, na pochwałę zasługuje również jej działalność dydaktyczna. Prof. Urban-Malinga uznała, że na pochwałę zasługuje fakt, że Dr Ronowicz nauczyła się taksonomii sępów samodzielnie jeżdżąc do różnych ośrodków naukowych, praktycznie bez wsparcia w swojej

macierzystej jednostce, w której nikt wcześniej się tą grupą organizmów nie zajmował. Jej zdaniem uczyniło ją już dawno samodzielny pracownikiem z dużym potencjałem i umiejętnością współpracy.

W podsumowaniu **Dr hab. Barbara Urban-Malinga** wyraziła bardzo pozytywną ocenę przedstawionego osiągnięcia naukowego będącego podstawą do wszczęcia postępowania habilitacyjnego. Recenzentka także wysoko oceniła pozostały dorobek Dr Marty Ronowicz. Podkreśliła, że osiągnięcia i dorobek naukowy Habilitantki „spełniają w sposób ponadprzeciętny kryterium istotnego wkładu w rozwój uprawianej przez nią dyscypliny badawczej zgodnie z ustawą *Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce* z dnia 20 lipca 2018 r.” Recenzentka poparła wniosek o dalsze procedowanie kolejnych etapów postępowania przewodu habilitacyjnego Dr Ronowicz.

Dr hab. Urszula Janas przychyliła się do poprzednich opinii. Dodała, iż Habilitantka uzyskała bardzo interesujące wnioski dotyczące czynników kształtujących bogactwo gatunkowe stłubiopławów, wpływu wysokiej koncentracji zawiesiny w zatokach przyłodowcowych czy różnic i podobieństw pomiędzy arktycznymi i antarktycznym stłubiopławami. Na pochwałę zasługuje, według Recenzentki, pokazanie niedoskonałości dotychczasowych badań i kierunków przyszłych badań. Prof. Janas pochwaliła również działalność dydaktyczną Habilitantki poczynając od edukacji przedszkolnej do wykładów na uniwersytecie trzeciego wieku. Prof. Janas podkreśliła ponadprzeciętną aktywność i współpracę naukową Kandydatki. Dodała, że potwierdzeniem docenienia jej wiedzy i doświadczenia jest fakt, że została zaproszona do współprowadzenia kursu na Uniwersytecie w Bergen.

W podsumowaniu Dr hab. Urszula Janas wyraziła bardzo pozytywną opinię na temat przedstawionego osiągnięcia naukowego Habilitantki oraz pozostałego dorobku naukowego, organizacyjnego i dydaktycznego, jako „spełniających kryteria określone w artykule 219 ust. 1 pkt 2, ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. *Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce* (Dz. U. z 2022 r. poz. 574 ze zm.)”. Podkreśliła, że „mogą one stanowić podstawę do nadania stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk ścisłych i przyrodniczych w dyscyplinie nauk o Ziemi i środowisku. Recenzentka „wniosła o dopuszczenie pani Dr Marty Ronowicz do dalszych etapów postępowania habilitacyjnego”.

Następnie wypowiedział się **Dr hab. Łukasz Kaczmarek**, który w pełni zgodził się z przedmówcami co do bardzo dobrego osiągnięcia habilitacyjnego. Zwrócił jednak uwagę na pewne błędy językowe np. nieprawidłowe używanie słowa „bioróżnorodność” oraz niewielkie niedociągnięcia metodyczne np. małą liczbę stacji badawczych. Według Recenzenta ten cykl prac habilitacyjnych jest jak najbardziej poprawnie skonstruowany i dotyczy spójnego tematycznie zagadnienia. Jednak nie do końca zgodził się z dołączeniem do cyklu publikacji pracy dotyczącej Oceanu Indyjskiego, który geograficznie nie łączy się z rejonem pozostałych badań. Na koniec podkreślił, że wymienione uwagi nie obniżyły wartości merytorycznej osiągnięcia. Dr hab. Łukasz Kaczmarek zgodził się z przedmówcami i podkreślił, iż Habilitantka wybrała do swoich badań mało poznaną grupę organizmów, więc należy docenić jej wkład w badania nad tą grupą zwierząt a jej umiejętność identyfikacji gatunków jest nieoceniona.

We wniosku końcowym Dr hab. Łukasz Kaczmarek zaznaczył, że w jego ocenie „cykl prac przedstawiony przez Dr Martę Ronowicz jako osiągnięcie naukowe, a także cały pozostały dorobek i wszelkie formy aktywności naukowej Habilitantki są bardzo dobre”. Dodał, że osiągnięcia Habilitantki „spełniają ustawowe wymogi stawiane w procedurze nadawania stopnia doktora habilitowanego”. W konsekwencji wniósł o dopuszczenie Dr Marty Ronowicz do dalszych etapów przewodu habilitacyjnego.

Opinie członków komisji nie będących recenzentami

Dr hab. Natalia Gorska powiedziała, że choć nie jest biologiem morza ocenia, że publikacje stanowiące osiągnięcie naukowe są opublikowane w czasopiśmie o wysokim wskaźniku wpływu; również pozostały dorobek habilitantki jest imponujący. Dodatkowo, jak wynika z dokumentacji, Habilitantka jest osobą aktywną i twórczą w wielu dziedzinach. Kandydatka zorganizowała rozległą międzynarodową współpracę naukową, brała aktywnie udział w konferencjach, skutecznie zdobywała środki na badania. Dr Ronowicz ma również znaczące osiągnięcia dydaktyczne; była i jest promotorem i promotorem pomocniczym prac dyplomowych i pracy doktorskiej. Prof. Gorska stwierdziła, że osiągnięcia Habilitantki „spełniają ustawowe wymogi stawiane w procedurze nadawania stopnia doktora habilitowanego”. W konsekwencji należy dopuścić Dr Martę Ronowicz do dalszych etapów przewodu habilitacyjnego

Dr hab. Agata Zaborska stwierdziła, że miała okazję obserwować rozwój kariery naukowej Habilitantki i jest przekonana, że to bardzo pracowita i solidna osoba, konsekwentnie rozwijająca swój warsztat naukowy. Wyjaśniła, że liczne wyjazdy zagraniczne i działania w międzynarodowym towarzystwie na pewno stanowiły dodatkowe inspiracje naukowe. Prof. Zaborska dodała, że Dr Ronowicz bardzo efektywnie zdobywała finansowanie, co obecnie jest bardzo trudne. Jednak najbardziej godnym podkreślenia jest jej umiejętność organizacji wypraw naukowych, w tym wypraw nurkowych w Arktyce, gdyż logistycznie są to trudne wyzwania. Największe zainteresowanie Prof. Zaborskiej wzbudziły prace dotyczące wpływu rodzaju podłoża na stułbiopławy, oraz prace dotyczące organizmów zasiedlających zatoki przyłodowcowe, gdzie jest bardzo wysoka sedymentacja materiału mineralnego. Zaciekała ją wniosek, że stułbiopławy są bardziej wrażliwe od innych organizmów i właściwie mogą ulec eliminacji z tych środowisk. Prof. Zaborska na koniec wypowiedzi poparła wniosek o dalsze procedowanie kolejnych etapów postępowania przewodu habilitacyjnego Dr Ronowicz.

Na koniec wypowiedziała się **Prof. dr hab. Magdalena Błażewicz**, która podkreśliła, że zgodnie z obowiązującymi procedurami, czyli ustawą 2.0 powinniśmy naszą ocenę skoncentrować na osiągnięciu naukowym i pozostałych osiągnięciach. Niestety, ustawa nie mówi dokładnie, co się do nich powinno zaliczać. Przewodnicząca wyjaśniła że istotna jest aktywność naukowa, realizowana więcej niż na jednej uczelni lub instytucji naukowej, w szczególności zagranicznej. Prof. Błażewicz doceniła konsekwentnie i dobrze prowadzoną karierę naukową Habilitantki oraz uporządkowany rozwój warsztatu badawczego. Zauważyła, że często młodzi naukowcy są kopiami swoich promotorów, ale Dr Ronowicz wypracowała swój warsztat badawczy samodzielnie. Badania naukowe Habilitantka rozpoczęła już na studiach, kiedy skończyła kurs biologii ssaków w Stanach Zjednoczonych. Później rozpoczęła studia doktoranckie pod kierunkiem Prof. Włodarskiej-Kowalczyk i od tego czasu zaczęła studiować stułbiopławy, którymi nikt w Instytucie Oceanologii PAN się nie zajmował. Śledząc rozwój kariery Kandydatki widać jej naprawdę mozolną pracę. Podejmowała współpracę z wieloma specjalistami z różnych jednostek, gromadziła literaturę, uczyła się oznaczać taksonomicznie te organizmy. Mamy do czynienia z badaczką, która ma szerokie kontakty naukowe. Dr Ronowicz jako aktywny nurek naukowy może badać stułbiopławy w rejonach trudnodostępnych, może samodzielnie zobaczyć jak korzystają z habitatu i funkcjonują. Przewodnicząca podkreśliła wszechstronną aktywność, nowatorskie podejście i wysoce zadowalające parametry naukometyczne, wskazujące na znaczące oddziaływanie osiągnięć Habilitantki na rozwój nauki. Przychyliła się do wniosku Dr Ronowicz o nadanie stopnia doktora habilitowanego.

Wniosek końcowy

Komisja Habilitacyjna, w głosowaniu jawnym, uzgodniła jednomyślne (wszystkie głosy „ZA”) stanowisko w sprawie wniosku Dr Marty Ronowicz. Zdaniem Komisji, zarówno osiągnięcie naukowe, jak i pozostały dorobek spełniają ustawowe warunki wymagane do uzyskania stopnia naukowego doktora habilitowanego. Komisja składa zatem wniosek do Rady Naukowej Instytutu Oceanologii Polskiej Akademii Nauk o nadanie Dr Marcie Ronowicz stopnia naukowego doktora habilitowanego w dziedzinie nauk ścisłych i przyrodniczych, w dyscyplinie nauk o Ziemi i środowisku.

Przewodniczący Komisji